Írta: Új Szó
2005. szeptember 26. hétfő - Módosítás: 2005. szeptember 26. hétfő

Pablo Urbányi a legújabb regénye fogadtatásáról Újabb magyarra fordított regénye, a Naplemente szimptóma hazai és magyarországi bemutatóira ma érkezik Szlovákiába Pablo Urbányi (1939). Pablo Urbányi a legújabb regénye fogadtatásáról Újabb magyarra fordított regénye, a Naplemente szimptóma hazai és magyarországi bemutatóira ma érkezik Szlovákiába Pablo Urbányi (1939). Az ipolysági származású, az argentin irodalom élvonalába tartozó, de Kanadában élõ alkotóval beszélgettünk. Visszatekintve milyennek látod a magyarul, tavaly megjelentetett Silver itteni fogadtatását? Az elsõ a lelki fogadtatás, ami nagyon jó volt, és fontos, hogy kényelmesen érezze magát az ember. A Silver szlovákiai és magyarországi fogadtatása részben más volt, mint Kanadában vagy Argentínában. A társadalmi szatírát mindkét helyen felfedezték benne, de nálunk hangsúlyozták, hogy a fogyasztói társadalomba ágyazott szatíra. Ez logikus, mert konzumtársadalomban élünk. A kritikák különbözõek voltak. Akadt, aki szomorúnak találta egyes részeit. Nem tudom, miért gondolhatják, hogy a szatírában nem lehet szomorúság. Volt egy-két kritika, ami hiányzó lapokról beszélt, arról, hogy minden tragikus a regényben. Szerintem ez a regény metafora az emigrációról egy majom életén keresztül. A kritikát elfogadtam, mert a kritika bizonyos szempontból az olvasó ízlése is, és mindenki más. Néha az ember válaszolni akar, de azt hiszem, teljesen felesleges. Mindent egybevetve nem is volt olyan rossz a könyv fogadtatása. Most új regényed, a Naplemente szimptóma magyar fordításának bemutatóira érkezel haza. Az alkotó szemszögébõl mit érdemes, fontos tudni errõl a regényrõl? Az írók mindig rosszul beszélnek a regényükrõl, mert nem tudják, mit értek el. Beszéljünk inkább arról, mi volt a szándék. Kétségtelen, hogy minden regénynek – ha jó akar lenni – az életrõl kell szólnia. Én ebben az esetben fordítva csináltam: nem az életrõl és annak végérõl szól, hanem az életrõl és annak kezdetérõl. Egy gyermek története, mondhatni, hogy egy életé, ami lehetett volna. Az, ami történt vele, és az, hogy miként ment keresztül olyan dolgokon, amelyek megnehezítették a létét. Ez volt a szándékom, meg az, hogy olyan témákról írjak, amelyekrõl félnek beszélni. Ilyen az eutanázia. Sok szó esik róla, de nagyon kevés az éppen csak megszületett vagy kiskorú gyermekek eutanáziájáról. Ezt a problémát járom körül. Kanadában, Argentínában milyen a könyv recepciója? A francia, az angol és a spanyol nyelvû kiadás kritikája jó, de nem volt ellenkritika abból a szempontból, hogy mi a téma, pedig a könyvnek az a célja, hogy vitákat ébresszen. KORPÁS ÁRPÁD